

## Răsărit de soare

Stefan Doroftei Doimaneanu

---

Răsărit de soare

Noaptea lăcrima învăluită-n mister,  
Luna se stinge cu ochi triști în vaier,  
Negura se topea obercând somnoroasă,  
Lumina irupea ca o mândră crăiasă,  
Inima îți vibra în versuri sublime,  
Eu eram contopit cu neantul din tine.

Norii se aprindeau pe zare fumegând,  
Stelele se stingeau rând pe rând, tremurând,  
Marea se farda cu creste de zăpadă,  
Astrul zilei se-nfoia doritor s-o-ntrevadă,  
Orizontul ardea cu văpăi dogoritoare,  
Noi furam din adâncuri primele raze de soare.

Eu sorbeam paradisul din privirea-ți topită,  
Ochii tăi erau marea, printre maci rătăcită,  
Tu rupeai valuri albe, frământându-le-n mâini,  
Le prindeai în șirag, răsfățându-le-n sâni,  
Răsăritul ne chema la fântâna cu sori,  
Să ne prindem iubirea în ghirlanda din zori.